

ELS GOMES

CAPÍTOL CINQUÈ

FILATELIA O MARISC

Des de les nou del matí el grup fa cafès. La impaciència se'ls menja. El cel, de tant gris, és amenaçador.

Continua manant la Kahlo que no es pot estar de parlar de la seva mare ja que la botiga filatèlica del carrer Pau Claris

tots i a cada reunió! Escup la Kahlo. El Soutine es posa roig, com sempre. Si obrissis portes i finestres del teu pis no faries tants mals sons! La necessitat d'aire net ja la van predicar els higienistes del segle XIX. El Miró el talla amb veu reposada. Però els debats actuals a les teles

tomàquet i formatge si et plau.

El Tàpies obre la bossa que té entre les cames i amb precaució n'extreu un full de 20x20 segells amb la cara de Franco. A les fotos posturejava, en aquesta, de front, es veu bé com li agradava. És un narcisista,

que hi ha a Calldetenes, a Osona, al monestir romànic de Sant Tomàs de Riudeperes. Escup el Kandinski mentre el Picasso sembla mirar una inexistent lluna.

El Soutine els demana. Qui entrarà a la botiga? Un silenci reflexiu s'imposa acompanyat del brogit incessant de cotxes i motos desfilant. Estan obrint!

El Tàpies s'aixeca, bossa en mà es dirigeix cap a la filatèlica. Darrere seu la Kahlo. Espereu-nos aquí!

Collons com pesa! Truca al timbre! Mentre esperen li pregunta. Quan creus que valen? La Kahlo és molt destra amb mates. En tenim dotze mil. Tres cents fulls per 40 per full. Cada segell a 30... això fa 360.000 euros pel cap baix.

La porta s'obre i un home amb aspecte molt ben cuidat els pregunta. En que us puc servir? Doncs miri, el seu avi va morir fa poc i a casa seva ella ha trobat molts segells. Els voldríem fer peritar i vendre'ls. D'on són? Espanyols, de Franco respon la Kahlo. Passin i els veiem. Els convida l'home.

Asseguts davant una taula la Kahlo i el Tàpies van fent munts amb els fulls de segells. L'home n'agafa un i se'ls mira. Sabeu quan val cada segell? Trenta euros com a mínim. Respon la Kahlo amb aplom. I tant! Respon l'home. Però això serà quan hagin passat cent anys com a mínim. Ara el seu preu de col·lecció és de 0,25 cèntims per segell. La Kahlo és posa roja com els tomàquets madurs i emmudeix.

(continua a la pàgina 5)

no obre fins les deu. "Amb ma mare sec a la terrassa d'un bar i demano un xarop. Bec amb una palla. El sucre moreno em caramel·litza la llengua i...".

El Soutine la talla sense embuts. Jo et parlo del meu pare? Nooo, només en parreu

només es fan ressò de la crisi de la Covid-19.

El Picasso encén una cigarreta per no haver d'intervenir. El Miró segueix dibuixant gargots romànics damunt un tovalló reciclat. Kandinski aixeca la mà cap el cambrer. Pa amb

monstruós. Intel·ligent? No és guapo ni esportiu. Però moltes dones l'adoraven... "I què més li trobes? És el perfecte fatxa espanyol", diu el Picasso.

Doncs serà per això que la Generalitat conserva l'altar empaperat de segells de Franco